





De Morenkop werd gekozen als officieel symbool van Corsica op 24 november 1762. Vandaag is het een embleem van een volk en een symbool van een etnische doorenmenging die Corsica gedurende eeuwen gekend heeft.



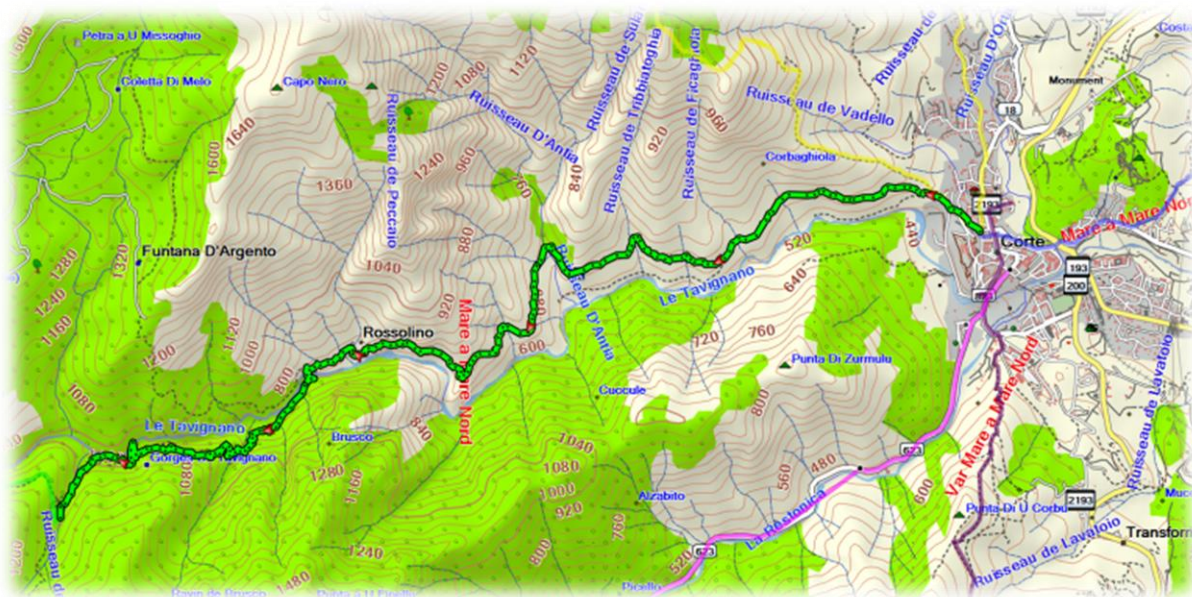


Het oude treintje bestaat nog. En het rijdt nog ook. Om de 40 minuten maakt het een tocht van Île-Rousse naar Calvi. Het treintraject dat wij gedaan hebben van Corte naar Île-Rousse is het spectaculairste treintraject in Corsica. De trein dient zich een weg te banen rond de contouren van de bergen. De ene bocht volgt na de andere. Aan iedere bocht dient de trein zijn snelheid drastisch te minderen omdat de treinbestuurder geen zicht heeft op wat er zich achter de bocht bevindt. Het gebeurt immers regelmatig dat de treinbestuurder dient uit te stappen om een koe of een slapende ezel van de sporen te halen.

Woensdag 17 juni 2015

- Van : Corte 400 m
- Naar : Ponte Di U Russulinu 800 m
- Afstand : 20 km
- Stijgen : 800 m
- Dalen : 800 m
- Duur : 7 uur

Vandaag stappen we in groep. We doen het gedeelte van de Mare a Mare Nord van Corte tot de brug over de Tavignano en keren dan langs dezelfde weg terug. Normaal dient men door te stappen tot de Refuge de la Sega. Maar dat is een dagtraject en we kunnen daar niet in de buurt geraken met de auto.

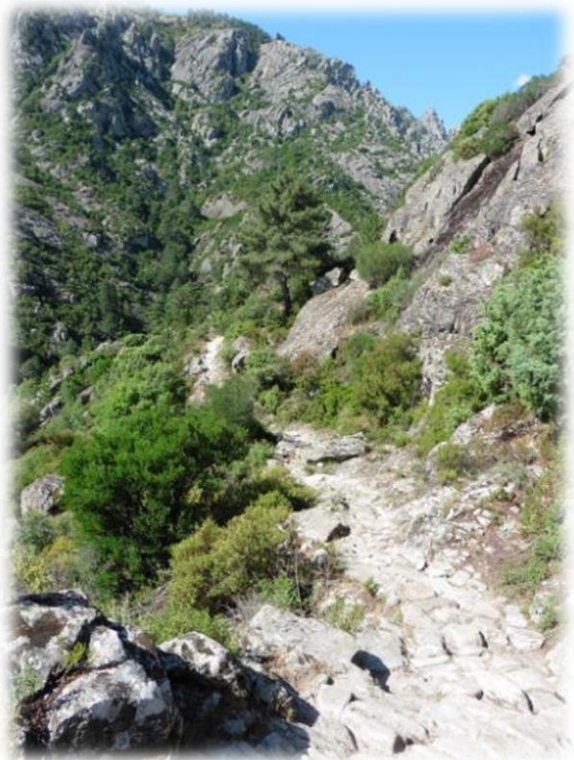
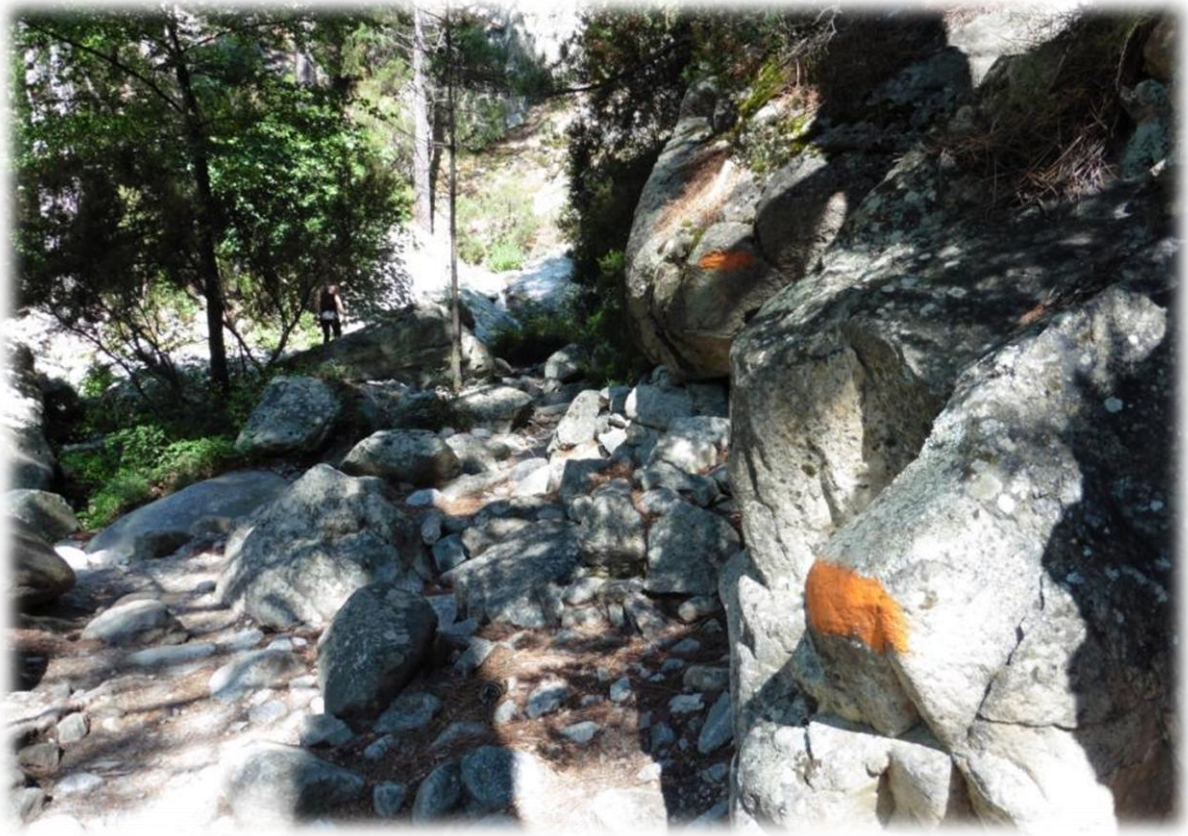






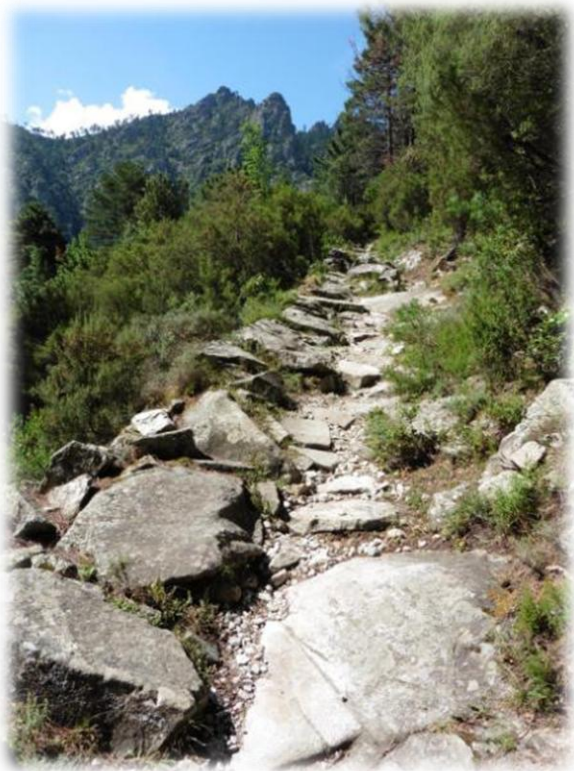
Over een muilezelpad lopen we tussen steile bergwanden door de kloof. Er is veel volk op dit gekende pad. Langsheen dit pad zijn er immers veel natuurlijke zwembaden waar je je dag kan doorbrengen in of aan het kristalhelder water.





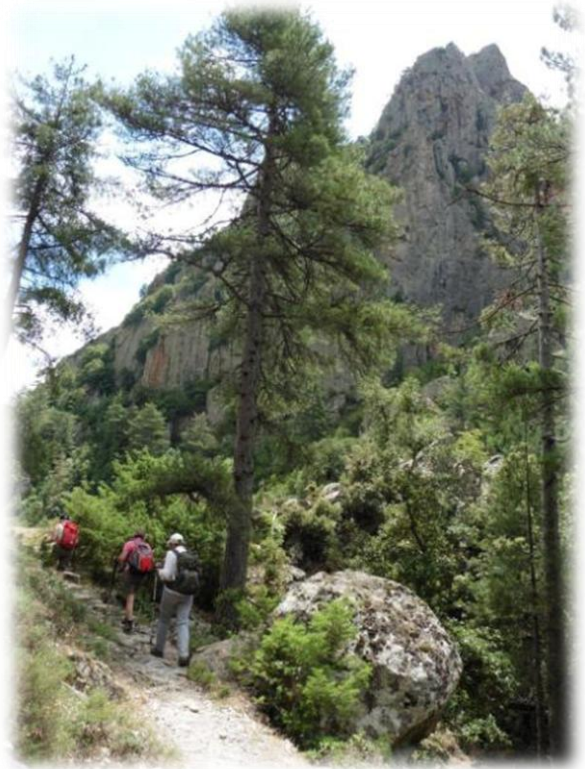
Hier groeit de lavendel nog in het wild. Lavendelolie wordt gebruikt in cosmetica, zoals zeep en parfum. Maar ook kunnen gedroogde lavendelkorrels in zakjes in een klerkast worden gelegd. De kleren worden zo geparfumeerd door de verdampende etherische olie en volgens sommigen worden zo motten geweerd.





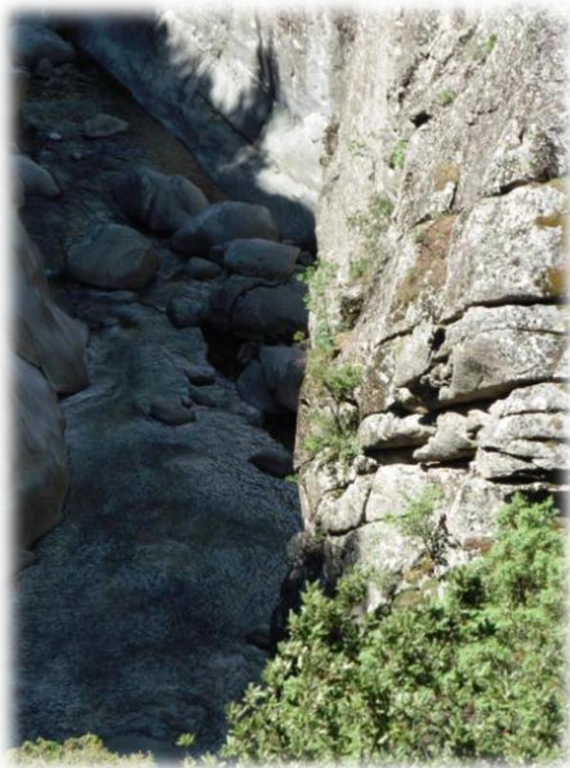
Corsica telt ongeveer 2.000 soorten bomen, struiken, planten, bloemen en mossen, waarvan er 78 alleen op Corsica voorkomen. Tot op een hoogte van ongeveer 500 meter groeien kurkeiken, eucalyptussen, amandel-, sinaasappel-, olijf- en citroenbomen, palmen, cactussen en agaven.





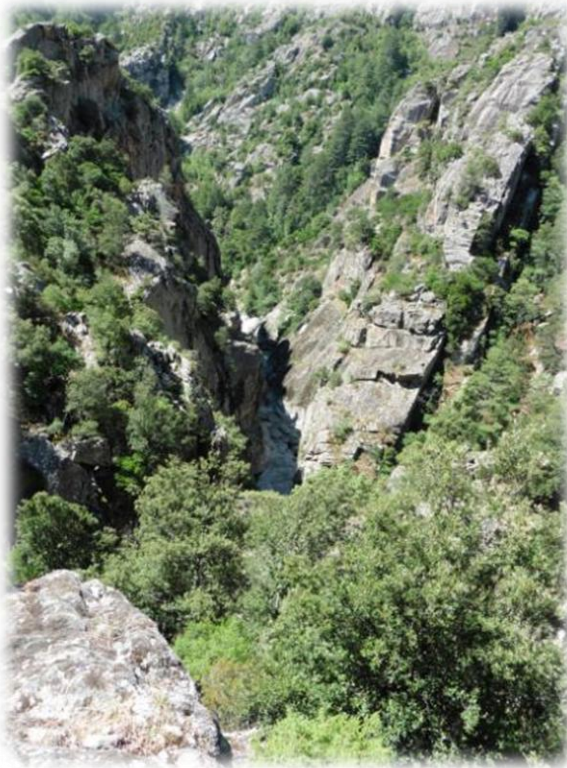
Het gebied tussen de 500 en 900 meter is onder meer het rijk van de kastanjbomen en zeedennen, vaak met maquis eronder. Op grotere hoogte lariksen, dennen, beuken en eiken.





De maquis is alom tegenwoordig op Corsica. De maquis is een wilde mengeling en een ondoordringbaar boeket van stekelbrem, mirte, rozemarijn, kruisdoorn, jeneverbes en allerlei andere, veelal, doornachtige planten.





De maquis verspreidt een typische geur. Napoleon verklaarde op zijn verbanningsoord Sint-Helena dat hij Corsica met gesloten ogen zou herkennen, alleen al aan de geur die hij nergens anders had opgesnoven.





In de zomer staat er vaak een stuk maquis in brand. Jaarlijks worden daardoor grote natuurgebieden verwoest. De natuur herstelt zich echter snel. Spoedig neemt de maquis weer bezit van de afgebrande gebieden, net zoals ze dat doet van verlaten huizen en akkers.





De maquis diende in vorige eeuwen als veilige schuilplaats voor bandieten en voor voortvluchtige moordenaars. De ondergrondse verzetsstrijders in de Tweede Wereldoorlog ontleenden er hun naam “maquisards” aan. Ze doken er onder – prendre le maquis – en vanuit de maquis voerden ze hun guerrilla tegen de Duitse en Italiaanse bezetters.





De naam “maquis” werd al spoedig ook de aanduiding van de gehele Franse, anti-Duitse verzetsbeweging, die even sterk en weerbarstig was als het ondoordringbare struikgewas van Corsica.





Brocciu is de koning onder de Corsicaanse kazen, die overal te verkrijgen is, maar zich helaas niet gemakkelijk laat vervoeren. Verse brocciu meenemen kan je al helemaal vergeten. Enkel droge brocciu kan je in je reiskoffer stoppen.



Op tafel staat elk zijn lievelingsdrankje. Links "Colomba" is het lievelingsdrankje van Myriam, de kleine Pietra wordt graag gedronken door Henri, het biertje "33" lust Lut, het grote blik Pietra wordt graag gedronken door Josine en ikzelf hou het bij Coca Cola Zero.

Donderdag 18 juni 2015

- Van : Calacuccia 800 m
- Naar : Bocca A L'Arinella 1.600 m
- Afstand : 11 km
- Stijgen : 800 m
- Dalen : 800 m
- Duur : 6 uur

Vandaag stappen we terug in groep. We doen nu terug een deel in de richting van de Refuge de la Sega, maar ditmaal van aan de andere zijde, van in Calacuccia. Het is dus terug een heen- en terugwandeling.







Even voor de col (bocca) A L'Arinella zijn Lut en Myriam gestopt op een mooi plaatsje met zicht op het meer Le Golo. Het meer wordt gevoed door de gelijknamige rivier die op 2.000 meter hoogte ontspringt onder aan de omlaaggestorte stenen bij de Col de Vergio.



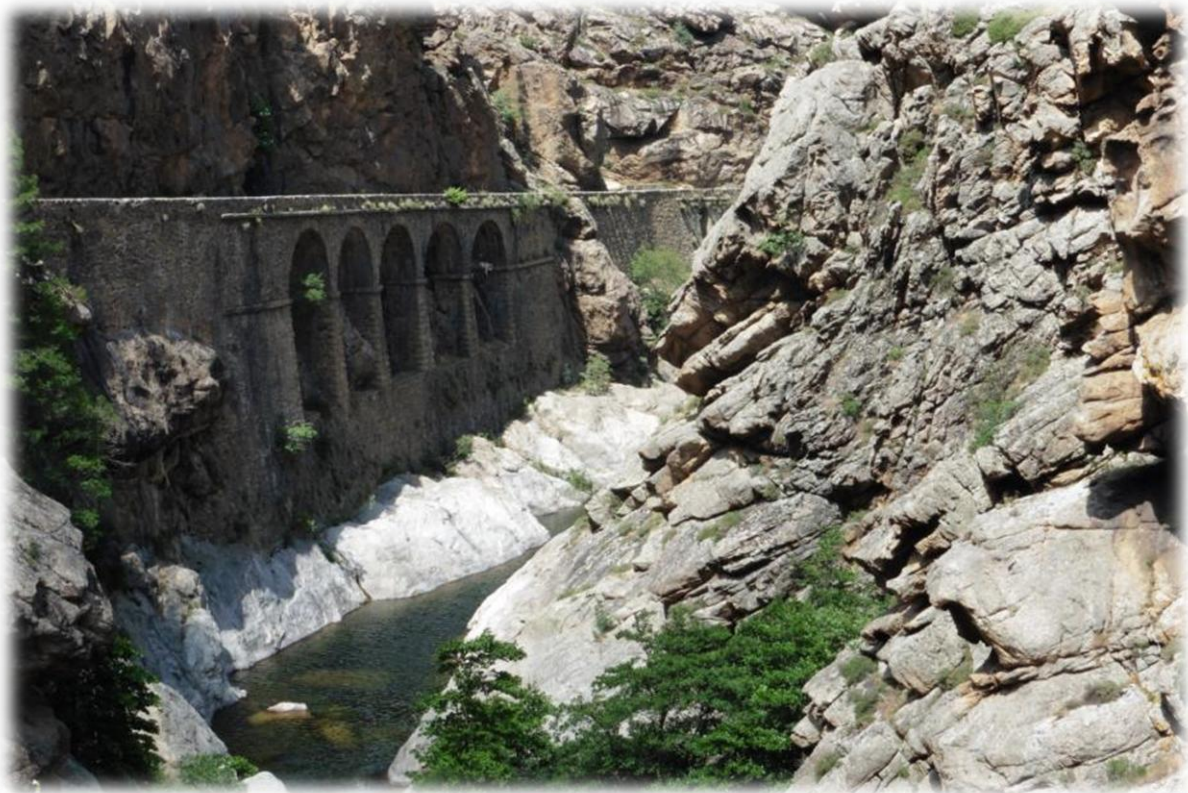


De Golo is de langste rivier van Corsica. Hij heeft een lengte van 84 km en mondt uit in de Middellandse Zee in La Canonica.



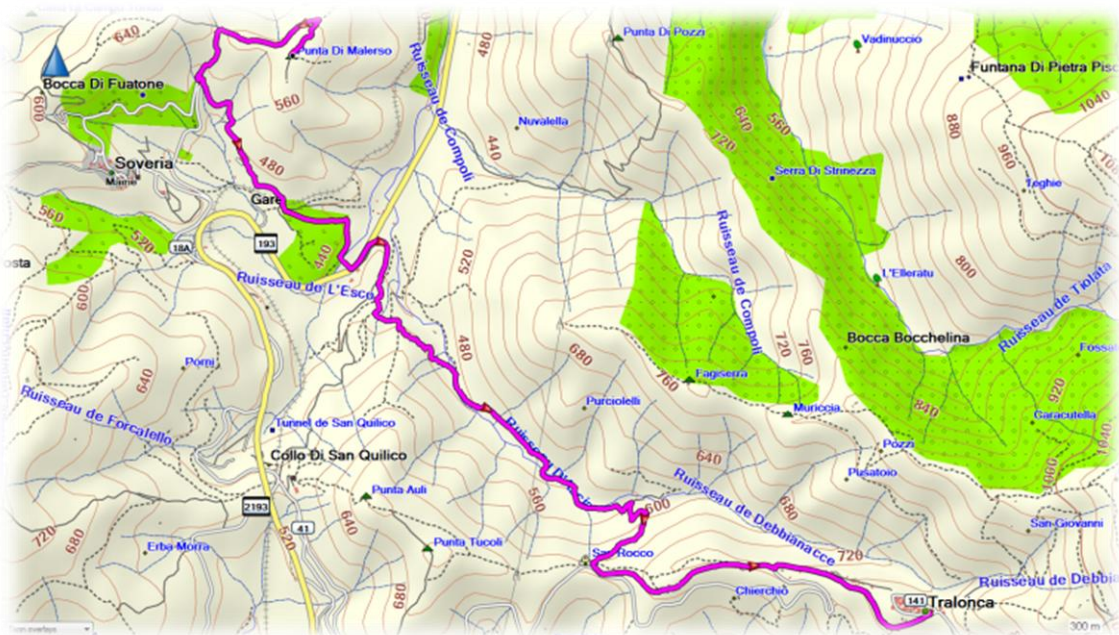


De tyrreense kielhagedis komt alleen voor op Corsica en Sardinië. Zoals alle kielhagedissen heeft ook deze soort gekielde schubben op de rug, driehoekig, een beetje opstaand en overlappend, waarmee de huid van de hagedis op die van een slang lijkt.



Vrijdag 19 juni 2015

- Van : Soveria 520 m
- Naar : Tralonca 760 m
- Afstand : 14 km
- Stijgen : 600 m
- Dalen : 600 m
- Duur : 6 uur



Vanuit onze vakantiewoning hebben we, in de verte, zicht op het bergdorpje Tralonca. Een wandeling naar dit dorpje heen en terug stond eigenlijk niet op het programma. Maar de wandel gps kent, van in Soveria een route via de maquis naar Tralonca. We beslissen om nog eens een gezamenlijke wandeling te doen en we gaan door de maquis naar Tralonca.







In 1978 verloor een jonge man hier het leven door een blikseminslag. Zijn familie herdenkt hem nog steeds en plaatst regelmatig bloemen aan de gedenkplaat.





We zijn al meerdere malen in Tralonca geweest maar hebben er enkel maar het terras van de bar opgezocht. Ditmaal doen we een rondgang in het dorp.

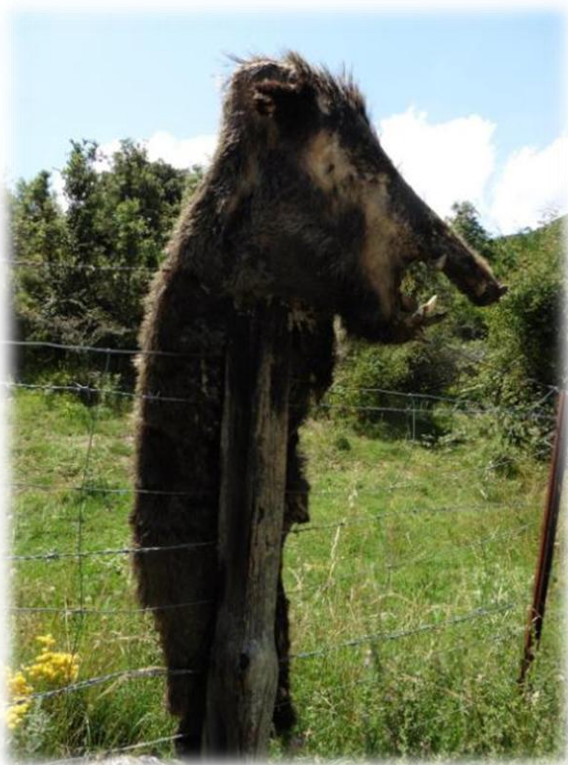


Lut in gesprek met een lokale bewoonster die ronduit vertelt over het leven in een bergdorp. Even wat uitleg over de manier waarop we zo'n tocht doen. Met de auto rijden we naar ons vertrekpunt en daar stappen er twee of drie wandelaars uit. De overigen rijden door naar het eindpunt en komen de andere wandelaars tegemoet. Als we elkaar kruisen worden de autosleutels doorgegeven en deze die de auto hebben achtergelaten worden opgehaald door deze die aan het begin van de wandeling afgezet zijn.



De kerkdeur wordt afgesloten met een, met de hand gemaakte, sleutel. Voor we de terugtocht naar Soveria aanvatten brengen we uiteraard nog een bezoek aan het terras van de plaatselijke bar.





Op onze terugweg zien we aan een weide twee huiden hangen van evenzwijnen. Waarom deze huiden daar hangen weten we niet. Onze vakantie zit er weer op. 1.500 km hebben we

afgelegd op de Corsicaanse wegen met onze huurwagen die splinternieuw was. Hij had 60 km op de teller. Het was terug een toffe ploeg waarmee ik op stap ben geweest. Tijdens deze vakantie werd er gesproken over het eiland Sardinië dat dicht bij Corsica is gelegen. Toevallig heb ik daar een kennis (Marieke De Bodt) wonen. Ik zal haar eens contacteren en eens polsen welke wandelingen er daar kunnen gemaakt worden.



Andere reisverslagen van deze jongen kun je terugvinden op www.berglucht.be en vervolgens de link "GR50+" aanklikken of op www.ludwighaese.be



Myriam Derese	:	mdrese@hotmail.com
Josine Rommens	:	rommens.josine@skynet.be
Lut Guns	:	lutiguns@hotmail.com
Henri Van den Broeck	:	vdbhenri@belgacom.net
Ludwig D'Haese	:	benaltijdweg@gmail.com

Tekst : Ludwig D'Haese